

Servet Seymen

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

12.01.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşk ı Muhammed

Doğuştan çok sevdiğim,
Aşk-ı Muhammed vardır.
Gülden koku yaydığı!
Aşk-ı Muhammed vardır!

Susuz toprağın suya,
Sütsüz kalmış bir beşik
Gibi hasret duyduğum,
Aşk-ı Muhammed vardır!

Diyar diyar gezerim!
Muhammed'i överim!
İşittim ki cihanda!
Aşk-ı Muhammed vardır!

Sızlar durur yüreğim!
Ağlar, kurur gözlerim!
Sevdanıdır sultanı!
Aşk-ı Muhammed vardır!

Yetsin artık ey Rabbim!
Asra yemin ey mevlam!
Bir hemdem ü hemhâlim!
Aşk-ı Muhammed vardır!

Benim annem ve babam!
Gelmezler ki suale!
Neden düştüm bu hale?
Aşk-ı Muhammed vardır!

Benim O'nun aşkından!
İsmim ismine hayran!
Düşüm düşüne seyran!
Aşk-ı Muhammed vardır!

Seymen düşer dillere!
Derler; "deli divâne! "
Amenna ve sadakna!
Aşk-ı Muhammed vardır!

Servet Seymen

Ateş, Bıçak, İşkembe

Bülbül, güle derinden bir ah çekti,
gözlerinde yaş, dilinde feryat, kalbinde acı;
Sen ey Gül! dikenin mutlak lazımı.
Diken istemese bile nazını,
Gah İbrahim, gah İsmail, gah İsanın Ahmed-ı burhanı!
Gah Ateş, gah bıçak, gah işkembe nazımı...

Servet Seymen

Büyük İlim

Ben dedimki okusam ilm-ı azam
Dedi babam yok daha ne be adam

Gerçi ilm-ı din bu devirde gerek,
Nice beyinlerde olması gerek,

Resulellah (S.A.V) din ilmini övüyor,
Veli din ilmiyle amel ediyor,

İnsan-ı kamil olabilmek için,
Beni ademin iyisini seçin.

Dünyanın gelirini hiç dinleme,
Verseler dahi onu hiç isteme.

Çünkü dünya insanı mağrur eder,
Narda onu mahfu perişan eder.

Nefs-i emmare bela olur başa,
Mücadelesi bedel bin savaşa.

Yüce Allah (C.C) yolu gösterdi bize,
Nimetini emanet etti bize.

Mümine hıyanet hiç yakışmıyor,
Kamil insan isyana yaklaşıyor.

İlmiyetin amacı her an şudur,
O halıkı kavrama şuurudur.

Yüce peygamber diyor ki bizlere,
Saygılı olun din alimlerine.

Yüce rabbı kavramak öyle kolay
Hatibi-ı Huluku bilmemek olay!

Servet Seymen

Çanakkale

Çanakkalede yatan 500.000 beden dediler.
Ama ben, orada yatan sadece bir tek beden gördüm.
Nerede yatan biri varsa; kürt, Türk, Çerkez, Arap dediler!
Ama ben, orada yatan bir tek köken gördüm.
Karnı delinmiş, beyni patlamış, gözü çıkmış, dili kesilmiş dediler.
Kana bulanmış bir Kur'an, Allah'ı (cc) haykıran bir lisan gördüm.
Acil, normal, sağlam dediler.
Lakin sızlayan bir yara, şaha kalkmış bir tek tebessüm gördüm.
Evet, kısacası orada Ahzab'ın 23'ünü gördüm.

Servet Seymen

Göllü Köyü

Göllü köyü?
Sönmüş muma dönmüş.
Fisyone güruh muhabbetten mahrum,
Diller zikirsiz yalan kusmuş.
Heyhaaat, sabır, sadakat ve dikkat...
Hawar ey kör gözler hawar!
Sinelerde iflas etmiş rikkat!
Hawaaar hawar! Şeytan, cahil, cühela!
Masumiyette mesken edindi, göllü kurudu,
Üstünde şedid ilahi gazap,
Azaba dönmüş bekliyor baş üstünde muallak.

Göllü köyü? ! .
Ne kadar tanıdık!
Yalnızlığın, çilenin, bağı yanıkların yegane ifadesi artık!
Çaresiz! boynu bükük, tutmaz dizleri haksız minnetten,
İhtiyar, gözlerindeki fer çile çile ve bulanık.
O, bize konak, barınak, güllük gülistanlık.
O verdikçe, onu hüzne gömdük.
Menba-ı akliyyesi nefs-ı emmare olanın,
Unutma olmaz müspet eseri,
Evet, şahitlik haddiyle gördük.

Göllü köyü? ! ..
Sana sesleniyorum
Ey kan revan gönlümdeki sultanlık!
Sana dokunan el edepsiz çok şımarık!
Biliyorum artık!
Şeytan, nefs-ı emmare ve cehalet...
Vicdanlara demir attı.
Varis-ı resullerin boynuna,
Zemheri iftiradan kelepçeler taktı!
Bu bir insan şeytan paktı.
Evet şu ki netice!
Göllü'ye, çıkar, fitne, kan, gözyaşı....
Deniz olmak ey inleyen mazim!
Hayallere karıştı. Hayallere karıştı...

Servet Seymen

Gurbet

GURBET

Ben ne yapsam bu diyarda,
Bu karanlık diyarlarda,
Gurbet dedik hafif amma,
Şuan varsın gözyaşımda!

Hasret kaldım o çehrene!
Her gecede her seherde,
Bunu sorsan her çekene,
Şuan varsın gözyaşımda!

Özledim be yoğurdunu!
Soğuk pınar, buz suyunu!
Gülün neffis kokusunu,
Şuan varsın gözyaşımda!

Çeken bilir çektiğimi!
Hüzne batan yüreğimi,
Duysan feryadımı şimdi!
Şuan varsın gözyaşımda!

Ben zalim demem feleğe,
Kıyılmaz bunca emeğe,
Nefsim esir bir ekmeğe,
Şuan varsın gözyaşımda!

Şimdi güller koku yayar.
Kelebekler uçuşuyor.
Bülbüller herdem ötüyor.
Şuan varsın gözyaşımda!

Seher vakti horoz öter,
Serin serin meltem eser,
Hamur kokar nazik eller,
Şuan varsın gözyaşımda!

Saçım acep! Kar misali!
Kalbimdeki çile yeli,
Ben geldiğimden geleli,
Şuan varsın gözyaşımda!

Yıldız, çiçek, göçmen kuşlar,
Senden selam getirirler,
Ah! Şu hasretlik bakışlar!
Şuan varsın gözyaşımda!

Sevgi, saygı ve hasretler,
Gonca açtı birer birer.
Anne! Neler çektim neler!
Şuan varsın gözyaşımda!

Seymen! Saçın ağaracak,
Gayri yollar dar gelecek
Yaban eller çürütecek!
Hasret akar gözyaşımda!

Servet Seymen

Gül

Bir gül düřtü gönlüme,
Sabır, sebat dinlemez.
Adı Gül! Mahkûm dikene!
Hükmü kör, sırrı bilenmez.

Boynu bükük, gözler giryan!
Kalbi esir, dil gardiyan!
Çile çekmiş! Belli, ayan!
Nami suskun, hüsn-ı sultan!

Gelin görün! Hasret bakışlar!
Bülbül şakar, beni alkışlar!
Gül'ü solgun, dili suskun!
Gözde hasret, Kalbim yakar!

Gözler parlar, inci inci!
Hile yok, vallahi billahi!
O, Allah'ın (c.c) taşsız pirinci!
Yasım var, bitmiyor kederi!

Adı Gül'dür. Amber kokar!
Kalpte bal var. Dilden akar.
Suskun! Lakin candan bakar!
Onsuz çile, hayat kokar.

Servet Seymen

Hayat Olmak

Hayatın menşe-ı esasiyyesi, mutlak bir hayattır. Ondan ötesini düşünmek gaflettir. Ondan gerisini düşünmek belahettir.

Unutma ey insan! Herşey birşeyi zikreder. Tıpkı birşeyin herşeyi zikrettiği gibi. Nasıl ki herşey bir şeyi bilmekten şek ve şüphe içinde olmadığı gibi, birşey de herşeyi şeksiz-şüphesiz bilir. Zira biz, zira herşey, kendisiyle muhatap olanını bilir ve bildiği için muhatap. Tıpkı birşey herşeyle muhatap olduğu gibi.

Oysa ki, hayvanattan nebatata ve oradan da beşer ve cinnilere kadar her fani ve aciz unsur, güneşe hayat veremez, ama o güneş ki hepsinin üzerine tatlı nice hayatlar serpiyor. Evet, bir bitkinin çiçeğiyle verdiği selam güneştedir. Selamdan hemen sonraki meyve de elbette bir şems-ı nazenininin kemal-ı ikramıdır. Dalı-budağı, yemyeşil yaprak ve misk-ı amber misali kokusu da... demek oluyor ki ey zalim ve gaddar nefsim! O bitki ki, muhatap olduğu bir şems-ı münevverdir. Bir taş parçası değil.! Ey eşrefül-mevcudat! O taş ki; toprak kadar tevazu, toprak kadar nimettar, toprak kadar alçakgönüllü ve merhamet için, tüm mevcudiyye-ı asliyyesiyle şems-ı toraba döner ve teslim olur. Teslim olan her yalçın toprak olma müstahakına ermiştir. Toprak küsmez. Toprak, yediği her yumruk mukabilince onda filizler biter. Her filiz döner toprağa şahitlik eder ve kendi dilince ders verir. Her zişuur, elbette bir nevi toprağın dilidirler. Kim bilir, belki de güler yüzüdürler. Bir hadis-ı şerifte fahr-ı alem (sav) şöyle buyurdular; müminin içi hüznü ve yüzleri güleçtir. diye buyurdular. Başka bir hadis-ı şerifinde de: cennet anaların ayakları altındadır. diye buyurdular. Evet, annelerin ayakları altında toprak var. İşte nükte-ı bilumum-ı ehl-ı cennet o toprakta gizli. Unutma ey beni okumakta zahmet gösteren kardeş! Annene ve babana karşı toprak gibi ol. Bir taş olmak, başkalarının yolunda engelolmak demektir. O mübarek ayakları inciniyor demektir. Yoldaki engeli kaldırmak sadakadır. Güneşe dön ve toprak olmayı bil. Rüzgara, yağmura, gölgeye ve ateşe kulak ver. Buz isen, eriyip hayat olursun.

Servet Seymen

İlâhî !

İlâhî !
Vallâhî etmem şekvâ, kudretine meftûn âcizliğimden,
Yâr! İzzetine mahçup, alnı secdeye perçin zilletimden!

Servet Seymen

Kalbim Alevimin Diyarı

Benim kalbim, alevimin diyarı,
Dağlar toza büründü,susuz kaldı
Ağlamaktan gözümde yaş kalmadı,
Hasretinden ey ya resulellah.

Nerde! Nerde dedim bülbüle, yandı,
Gülü işaret etti feryat etti,
Bedeni titredi sesi titredi,
O an seni andı ya resulellah.

Meğer o benden daha da çok sevmiş,
İnan kıskandım ya resulellah.
Öterim susmam hiç bir vakit demiş.
Ben kimmişim ki seviyorum, eyvah

Koku yayan gülizara bakarken,
Acep gönlüm bülbül gibi öter mi?
Bu diyar-ı zulümatta ağlarken,
Gözlerim yaş yerine kan döker mi?

Yeter olsun ey dünya-yı bifayda,
Mazlumane inliyorum ne fayda!
Hani o mal u mulkündeki sefa?
Diyen biçareyi aldım nazara....

Evet mazlumane inlemek güzel.
Zalimane havlayana nar bedel.
İlahi! Müminim ölümden evvel.
İmanla al canımı gelse ecel.

O biçare kim bilir belki biziz...
Tövbe edelim o Allah (cc) çok aziz...
Hem rızası pür güzeldir pür leziz...
Kazansak zaferi ağlar nefsimiz...

Seymen derki aşkım ile inlesem...
Duyar feryadımı tüm cins u alem.
Eğer her dem bübül gibi ötersem,
Kim okur? Kim yazar? Kim tutar kalem! ?

Servet Seymen

Kul Hakkı

Ey nefsim!
Malik değilsin!
Ki; Mülkün olsun!
Bir avuç amelin var!
Onda da, kimbilir!
Kimlerin hissesi var!

Servet Seymen

Nefs ı Emmâre

Sen ey nefs-ı emmâre!
Beni sokturma nâre!
Bil ki, dünya bir yâre!
Bırak gidem dilbere!

Bak şeytanın yüzüne!
Dalmış dünya zevkine!
Güler senin haline!
Senin sefilliğine!

Sana derki; "nereye?
Ey akılsız biçâre!
Sen benimsin birkere!
Bırakmam hiçbir yere! "

Faniyyetle kandırır!
Hakk nezdinden attırır!
Nâs'a zulmü yaptırır!
Cennemde yandırır!

Şeytan öyle düşman ki!
Dersen; "Rabbimdir bâkî"
Onu görseydin keşki!
Patlayıverir sanki!

Omzunda iki melek!
Şer değil! Hayır gerek!
Nefse uymamak gerek!
Vicdana iman gerek!

Seymen düşmüş yollara!
Heran dalar mânâya!
Derki kendi kendine;
Ömür batmış ziyana!

Servet Seymen

Özür Dilerim Ey İnsanlık!

Ey ah u zarım!

Ben ki; hep aradıklarımı ya ölümdede, ya da hayatta bulurdum. Çünkü hayatta olmayanı ölümdede bulur ve ölümdede bulamadıklarımı hayatta bulurdum. Hayatta olup da diri olmak bizim emelimizdir.

Ey gönül!

Çağla ve Haykır! ne olur susmaaa!
Suskun ve durgun olanlar ki; suyu kokuşmuş göletler hükmündedir. Tüm zerrat-ı vücudiye-ı Külliyesiyle harekette olanlar, dalgaları boy boy deryalar ve okyanuslar makamındadır.

Ey hayat!

Ben ki; dünyanın muhtelif hayat ve yaşamına bakar, kimi zaman üzülür, kimi zaman ağlar, kimi zaman da güler ve kimi zaman da sadece içi dolmuş ve yaş içinde olan gözlerle tebessüm eder geçerim. Hayatın güzelliğine, dipdiri oluşuna rağmen, insanların nankörlüğü ve kalplerinin darmadığın bir leşten ibaret olduğunu gördükçe, vallahi hep masum ve hüznü olurum. Çünkü biliyorum ki çiçekler ezmez lakin hep ezildiler.

Ey narin gözlerine kurşun sıkılmış şehid çocuk!

Vallahi insanlık, mazlum ve masumiyetiyle senden ibaretti!
Zira masumiyetin mekanı kalbimin yerleri ve gökleri senin feryadınla çınlıyor.

Ey alkışlayan sahte bakışlar!

Oysaki ben; Adeta Arş-ı alaya feryadı yükselen, iniltiyle hemhal u hemdem olan bir gariban ve mazlumdan ötürüyüm.

Özür dilerim ey Arakan, Mısır, Filistin, Cezayir, Keşmir, Çeçenistan!
Özür dilerim ey insanlık!

Servet Seymen

Senin olan ne ey insan!

İyilik Allah'tan (cc) ...
Kötülüğü de kendinden bilmezsin.!
Senin olan ne ey insan...! ! !

Servet Seymen

Seydaya Özlem

Sevdan gönüllerde Sultanım.
Gönül sensiz, kararır mehtabım.
Üstümü setreyledi geceler,
Mesafeler gözlerimi perdeler.
Munfasıl bahtım iniler.
Kurban! Gönlüm gönlünle muttasıl!
Bu bendeki hasretlik bakışlar!
Gece gündüz sende menziller!

Servet Seymen

Yâ Resûlullâh

Sana düşman olanlar,
Zulmeden o zâlimler,
Hepsi helâk oldular.
Müjde yâ Resûlullâh!

Zayıfı hor görenler,
Fakiri yok sayanlar,
Rahmetten mahrumdurlar.
Müjde yâ Resûlullâh!

Kul hakkını yiyenler,
Yetimi sevmeyenler,
Şefaaten uzaklar.
Müjde yâ Resûlullâh!

Günahıyla övünen,
Şeytan olup görünen,
Cennetten oldular men.
Müjde yâ Resûlullâh!

Akıp geçiyor zaman,
Ecelin dostu zaman,
Kâfirler der "el aman"
Müjde yâ Resûlullâh!

Mü'minin şahı sensin!
Tek koklanan gül sensin!
Sen hiç yalnız değilsin!
Müjde yâ Resûlullâh!

Elimizdedir sancak!
Allara bulanacak!
Askerin çoğalacak!
Müjde yâ Resûlullâh!

Hamza serdar olacak!
Dilde tevhid olacak!
Bütün dünya duyacak!
Müjde yâ Resûlullâh!

Hakk'tan başka yâr olmaz!
Senden sonra gül olmaz!
Seni görmek, doyulmaz.
Müjde yâ Resûlullâh!

Bülbül yine ötüyor!
Seymen'i ağlatıyor!
Yüreğim şenleniyor!
Müjde yâ Resûlullâh!

Servet Seymen